

V. Kornilov: Západ se vylekal zlomu na ukrajinské frontě. Proto urychleně posílá tanky

- CZ24 News | 17. ledna 2023

UKRAJINA: VLADIMÍR KORNILOV komentuje stále hysteričtější volání Kyjeva po dodávkách nových zbraní a paniku v řadách západních politiků, kteří nevědí, jak vysvětlit veřejnosti dramatický ruský postup na frontě, když celou dobu ubezpečovali, že Ukrajinci vítězí a Rusko již válku prohrálo

Londýn oficiálně přiznal, že má v úmyslu poslat na Ukrajinu 14 tanků „Challenger“. Jak se uvádí v tiskové zprávě úřadu britského premiéra, dělá se to s cílem pomoci Ukrajině „využít jistou převahu, vyhrát válku a zajistit trvalý mír“. Vůdce kyjevského režimu Vladimir Zelenskyj okamžitě radostně zvolal: „Vždy mocná podpora ze strany Spojeného království se nyní stala nezlomnou a připravenou na výzvy!“ Vypadá to, že zřejmě dosud pochyboval o „nezlomnosti“ podpory, která zřejmě nebyla vždy připravena na „výzvy“.

Německé tanky drtí vlády Západu

Komentátoři (zastánci i odpůrci této myšlenky) shodně přiznávají, že dobrodružný krok Londýna otevírá novou etapu ukrajinského konfliktu. Ještě před několika měsíci se všichni shodli, že poskytnutí útočných zbraní kyjevskému režimu včetně těžkých tanků je spojeno s „nebezpečnou eskalací“. Nyní se z nějakého důvodu už snaží tuto formulaci nezmiňovat.

Zelenskyj poděkoval Londýnu za tuto změnu a zdůraznil, že se to „stane správným signálem pro ostatní partnery“. Je jasné, jaké partnery má bývalý (i současný) komik na mysli především. Tlak na Berlín, aby přinutil Německo souhlasit s dodávkou tanků „Leopard“ Kyjevu, se v posledních měsících neskutečně vystupňoval. A když teď Londýn překročí další nebezpečnou hranici, není pochyb, že tento tlak se dál mnohonásobně zvýší.

Vlastně právě s tím se spojoval záměr amerického ministra obrany Lloyda Austina setkat se koncem týdne s německou kolegyní Christine Lambrechtovou. A právě proto se podle německého „Bildu“ Lambrechtová rozhodla oznámit tento týden svou rezignaci, aniž by čekala na nový Ramstein (schůzka koalice ochotných pod vedením USA v Německu na americké základně). To znamená, že západní tanky ještě nepřekročily hranice Ukrajiny a už drtí své vlastní vlády.

Tak se, soudruzi, dohodněte: Ruská, nebo ukrajinská?

Vyvstává přirozená otázka: proč najednou takový shon a takový tlak? Ať už v posledních dnech otevřeme kterékoli západní noviny hlavního proudu – téměř všude můžeme narazit na redakční rubriky, ve kterých rezonuje jen: „Tanky, tanky, tanky...“ Jako by se zasekla prasklá deska.

Západní analytici, kteří tyto „výzvy“ komentují, vysvětlují čtenářům, že je to nezbytné k zajištění „jarní ofenzívy Ukrajiny“. Úvodník časopisu „The Economist“ v této souvislosti varuje: „Času je málo. Jaro je zde za pouhých pár týdnů. Pokud se Ukrajině nepodaří dostat se z patové situace brzy, hrozí, že se zopakuje rok 2014, kdy Rusko a jeho zástupci ovládli velké části východní Ukrajiny a po utišení intenzivních bojů se frontová linie mezi oběma stranami zmrazila.“ Autoři už zřejmě zapomněli, že

„zmrazení frontové linie“ bylo součástí „Minských dohod“, jednomyslně schválených Radou bezpečnosti OSN, jejichž implementaci právě tento časopis od Ruska (kupodivu nikoli od Kyjeva) dlouho požadoval.

V amerických médiích převládá jiný přístup. Například „The New York Times“ píše, že tanky jsou velmi potřebné nikoli ke spuštění „ukrajinské jarní ofenzívy“, ale k potlačení „ruské jarní ofenzívy“. Západní obrněná technika prý pomůže vyrovnat nerovnováhu sil, která se na frontě jaksi sama od sebe vytvořila. Zelenskyj volá: Potřebujeme tisíce obrněnců!

Kyjev: Dejte tanky, jinak prohrájeme!

O této „nerovnováze“ nyní mluví mnozí. Zelenskyj na jaře prosil NATO o 200 obrněných vozů. Až donedávna hlavní velitel kyjevské pučistické armády generál Valerij Zalužnyj tvrdil, že mu chybí 300 tanků a 600 – 700 bojových vozidel pěchoty na „poražení nepřítele“. Nejdále zašel ukrajinský velvyslanec v Británii Vadim Pristajko, který v rozhovoru pro „Sky News“ nedávno prohlásil, že kyjevský režim potřebuje „tisíce tanků“. Opět vysvětlil potřebou dosáhnout parity na frontě, protože podle něj „Rusové postavili před našimi hranicemi tisíce tanků“.

Zvláště odhalující je v tomto smyslu první reakce notorického rusofóba, vojenského experta „Bildu“ Juliane Röpckeho poté, co obdržel zprávu o úspěších ruských vojsk: „Situace v Soledaru je hrozná. Ukrajina zde potřebuje masivní protiofenzívu, jinak prohraje, což pravděpodobně povede k dominovému efektu, a brzy přijde o nová území.“

A pak tentýž Röpcke zveřejnil fotografii zoufalých ukrajinských vojáků, kteří se ukrývali před ostřelováním v bojové zóně u Soledaru a doprovázel ji výzvou německému kanceláři: „Čteš to, Olafe Scholzi?! Ukrajina potřebuje naše tanky!“ Z čehož můžeme vyvodit jednoznačný závěr: Tanky jsou tak naléhavě potřebné nikoli k „jarní ofenzívě“, ale k zalátání propastných hlubokých děr v obraně ukrajinské armády a k zabránění samotnému „dominového efektu“, kterého se německý propagandista tak hrozí. Lehce to připomíná zoufalé depeše „vůdci“, zatímco Goebbelsova propaganda dál bubnovala o ofenzívě a brzkém vítězství

Mediální pohádky o prohrávajícím Rusku se hroutí

A podobně jsou na tom všichni západní politici. Zatím nemohou říci své dlouho manipulované veřejnosti o realitě přímo: Příliš dlouho ji krmili pohádkami, že „Rusko prohrává válku“ nebo dokonce že „Rusko už prohrálo“. Uznání zoufalé situace pro Kyjev, který požaduje bleskovou nouzovou pomoc Západu, by znamenalo změnu přístupu k referování o skutečné situaci na bojišti. Jenže západní média – a tedy ani veřejnost – na to vůbec nejsou připraveny.

Například i proto většinou, na rozdíl od Röpckeho, dlouho popírala samotný fakt průlomu v Soledaru a bez uzardění mechanicky opakovala oficiální kyjevské lži, že ve městě pokračuje odpor. Vždyť i válečný korespondent „Sky News“ Alex Rossi (jeden z mála západních reportérů aktivních v první linii) do poslední chvíle popíral převzetí města pod ruskou kontrolu. A když to nakonec přiznal, spěchal uklidnit své manipulované publikum: „Jelikož Ukrajina posiluje svoji pozici, je nepravděpodobné, že by ztráta Soledaru výrazně ovlivnila celkový výsledek konfliktu.“

Na potvrzení svých tvrzení ukázal záběry ukrajinských vojáků, kteří kopali čerstvé zákopy lopatami na slunečnicovém poli západně od linie Soledar – Arťomovsk. Ano, přijít o opevnění v solných dolech a katakombách, které byly roky betonovány a připravovány na hluchou obranu a místo toho narychlo kopat zákopy uprostřed holé stepi v zamrzlé zemi – to jaksi opravdu neodpovídá tvrzení „nenastaly žádné významné změny“.

Obranné linie Kyjeva se hroutí

Navzdory pokusům prezentovat ztrátu Soledaru a možnou kapitulaci Arťomovska (na kterou zničehonic začala média mentálně připravovat západní publikum) jako „mazaný manévr“ či strategicky bezvýznamné události, je jasné, že Západ je vážně vystrašen. „Financial Times“ cituje anonymního západního představitele: „Ukrajinci každý den trpí ztrátami. Rusko očekává, že ukrajinské zdroje dojdou dříve. Možná nás čekají těžké časy. Ukrajinci už nejsou neprůstřelní.“

Totéž opakuje západním médiím i vojenský personál. Ukrajinský důstojník od Arťomovska v rozhovoru pro „The Wall Street Journal“ uvedl vlastní aritmetiku, která je ostře v rozporu s oficiální kyjevskou: „Směnný kurz našich životů za jejich životy je ve prospěch Rusů. Pokud to takhle půjde dál, skončíme.“

Západ se takové perspektivy ovšem neobává. Vždyť právě to – totiž bojovat „do posledního Ukrajince“ – bylo vytyčen před Kyjevem. Avšak po prolomení obranné linie v Soledaru se západní vůdci vážně obávají, že Zelenského armáda „splní“ toto zadání mnohem rychleji, než se plánovali. Proto se teď tak intenzivně zabývají tanky v naději, že tím oddálí rýsující se finále a zkomplikují Rusku vítězství.

A to přesto, že si uvědomují, že to povede k další dramatické eskalaci konfliktu, což přibližuje globální konfrontaci. Ještě donedávna tyto obavy otevřeně formulovali. Ale perspektiva úplného kolapsu ukrajinské fronty děsí západní lídry ještě více.

Proto se deska zasekla: „Tanky, tanky, tanky...”

AUTOR: Vladimír Kornilov

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info